

[Carlsen-Skiødt.]

undervise efter Lærebøger, der ikke er i Overensstemmelse med Kirkens Lære. Vi vil tværtimod bringe Overensstemmelse mellem Universitetets Undervisning og den Undervisning, der gives i Skolerne.“

Den sidste Del af denne Udtalelse, for saa vidt Bladet har refereret rigtigt, vil gøre den første Del af Udtalelsen betydningsløs, idet Konsulenten ikke engang henviser til det teologiske Fakultet, men siger: „Universitetets Undervisning“. Denne Universitetets Undervisning og da særlig, hvor den berører Krisetendommens Omraader, skal man dog vist ikke overført til vore Skoler, hverken til de højere Skoler eller Folkeskolen. Men det er jo ikke blot i Folkeskolen, der skal ske Forandring, hvad Religionsundervisningen angaar; Ændringer ønskes ogsaa i Gymnasierne, altsaa de højere Skoler, og herom vil jeg ogsaa gerne sige nogle Ord. I den Betænkning, der nylig er afgivet angaaende Undervisningen i disse Skoler, siges der i Forslaget til en kongelig Anordning angaaende Undervisningen i Religion:

„Formaalet for Undervisningen er uden opbyggelig Tendens at oplyse og belære Eleverne om den kristne Kirkes Forudsætninger, Tilblivelse, Historie og vigtigste Læresætninger samt at orientere dem kort om enkelte andre af de store Religioner og vigtigste Spørgsmaal af Religionshistorien.“

Og i Forslag til ministeriel Bekendtgørelse angaaende Undervisningen i Religion hedder det:

„Det er altsaa ikke Tanken med Religionsundervisningen, at Læreren skal søge at paavirke Eleverne religiøst, end-sige til Fordel for en bestemt Troslære eller Retning, og Udtrykket „uden opbyggelig Tendens“ i den kongelige Anordning maa opfattes som sigtende paa baade Form og Indhold af Undervisningen,“

og saa føjes der til noget uklart, at

„paa den anden Side betragtes det som en Selvfølge, at Grundlaget og Udgangspunktet er den danske Folkekirke“.

Nu vil man maaske gøre gældende, at her er der Tale om de højere Skoler og ikke om Folkeskolen, men Undervisning i Kristendom maa være ens i sit Indhold, enten det drejer sig om Latinskolen eller Folkeskolen, og det er let at se, at der er en Væsenforskkel mellem Cirkulæret af 1900 for Folkeskolen og Forslaget i Betænkningen angaaende Undervisningen i Gymnasierne. Dertil kommer, at Læreren ikke maa paa-

virke Eleverne religiøst, end-sige for en bestemt Troslære, og at de andre Religioner stilles paa lige Linie med Kristendommen. Derved synes jeg, man borttager Betydningen af Slutningsordene: „at Grundlaget og Udgangspunktet er den danske Folkekirke“.

En Ting, som stadig vil være medvirkende til at gøre Befolkningen utryg over for vor kristne Skoles fremtidige Karakter, er, at der i Regeringens og Socialdemokraternes Program vedblivende staaer, at Religionsundervisningen skal fjernes fra Skolen. Jeg ved vel, at den nuværende Undervisningsminister for et Par Aar siden her i Tinget har sagt, at det Programpunkt ikke skulde tages helt bogstaveligt, eller saadan noget lignende. Ministeren vil sikkert kunne forstaa, at saa længe disse Ord ikke er fjernet fra Programmet — hvilket meget let kunde lade sig gøre —, da vil de være med til at skabe Uro om dette meget vigtige Undervisningsspørgsmaal. Befolkningen kan nemlig ikke være sikker paa, at en kommende Undervisningsminister vil give denne Programudtalelse samme Fortolkning som Forgængereren. Medens jeg er ved dette Punkt, maa jeg stille Undervisningsministeren et Spørgsmaal. I en Kronik om Kirke og Skole i „Social-Demokraten“ for 13. Juli d. A. af det ærede Medlem her i Tinget Hr. Vilhelm Rasmussen, Forstander for Statens Lærerhøjskole, udtaler han:

„Vort Program angaaende Skolen staaer vedblivende ved Magt, indtil en dertil kompetent Forsamling maatte ændre det. Vort daglige Arbejdsprogram er ligeledes uændret.“

Her er altsaa en afgjort Uoverensstemmelse mellem Ministerens Udtalelse og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens. Derfor spørger jeg, hvilke af disse to Fortolkninger angaaende Socialdemokratiets Program er den rigtige? De kan nemlig ikke være rigtige begge to, saa vidt jeg forstaaer. Dertil kommer, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Udtalelse er af nyere Dato. Naar dette Spørgsmaal om positiv Kristendomsundervisning i vore Skoler har skabt saa megen Uro, efter at den nye Tilsynslov er blevet vedtaget, saa hænger det jo sammen med den af Kirken hidtil fulgte Daabspraksis, der ubetinget forudsætter, at Børnene oplæres i den kristne Børnelærdom. Skolen har hidtil været et meget vigtigt Led i denne Oplæring, og vi ønsker, at det vedblivende skal være saaledes.

Jeg synes, at mange af dem, som har